

Barborka

Jakoubkov je menší dědina, mají tam školu a malou kapličku kousek od kapličky je potok a na potokem stojí malý schátralý domeček a v tom domečku žije holčička spolu s babičkou, jsou na vše sami. Babička je nemocná nemůže chodit tak se Barborka to je jméno holčičky stará o vše sama. Barborka je sotva deset let je pracovitá ale všechnu práci zastane na dva. Barborka je jedináček přála si mít bratřička nebo sestřičku ale nikdy se jí to nesplnilo. Barborka by měla chodit do první třídy ale na školu by neměla čas na nemocnou ruku která by jí pomohla se starat o její nemocnou babičku nemají peníze. Barborka si přivydělává na sousedovic statku nose husy. Naposlouchává jejich nářeky "Ach, Ach kdo nás jen slyší, kdo nám pomůže se odsud dostat snad jen Barborka nás zachrání a slyší" Husy věděly že jim Barborka rozumí. Barborka má ráda husy a ráda chodí do práce moc peněz na to nedostává ale na jídlo to stačí. Znala každý kousek dědiny, věděla kam nejvíce dopadají sluneční paprsky, odkud jde vítr nejvíce na měsíc a kde se do poročoval rojpad slunce. Neměla psát a ani číst nepotřebovala to nikdy se s tím nesešla. Měla ale kamarádky Magdalínku ze statku na konci dědiny a Majšů od farářova syna. Barborky si nikdo nevěřil myšlela si že je duch, ale nevěděla že jí na každý pomlouvají "Vyděti jste jí to je to dívka která neumí nic na psát a ani přečíst" ale až najednou "Chudáké dítko vy vůbec nevíte jak to má těžký" Orval se silný mušský hlas lidé se otočili a kácali se nahlas smek "Ha Ha Ha" protoha slyšel jste to léč? "Ano asi se zbláznil" Odpovídali lidé se smíchem. "Hi Hi Hi"

jak se smály a popadaly sa břicho muž se polichu odklidil
a odešel domů bylo mu líto že dívky nemůže na to jaký je
svět krutý. někdo je z bohaté rodiny a někdo z chudé rodiny
ale jsou stejní měli by si pomáhat i když společně s jedním
dětinně. Když babička zemřela zůstala Barborka sama
bylo jí už osmnáct let dům byl pohorospadlí nikdo
se o něj nestaral a tak se Barborka musela
odstěhovat na ulici stala se zebračkou. Nikdo jí
nedal groš a nevezali jí ani do žádné služby ať
na jednoho pána který každý den procházel kolem
ní a slyšel jak dívka nářko "Ach prosím vezměte
mě do služby jsem pracovitá dívka práci zastanu za
dvo" Každý kolem ní prošel a každý dělal jakoby
nic neslyšel. Jeden pán jí ale k sobě do služby
vzal vařila, uklízela, dělala domácí práce. Ten muž
který jí vzal k sobě do služby byl pastýř zmeřem
jakub okamžitě se do ní zamiloval a nabídl
jí snátek a ani na tři dlouhé měsíce byla
velká svadba pak se Barbora Pastýřovi narodil
syn který nesl jméno otce Jakuba. Každý napomíná
na staré časy a tak to vše zkončilo ráčala sít
od snova.